

KOMMENTAR

Tramsets
aristokrat

Det är en detalj som saknas i bilden av Jan Stenbeck.

Han hyllas överallt som entreprenör. Det var han säkert. Han sägs ha lagt grunden till ett imperium i mediernas värld. Det är sant, om man med medier menar något delvis annat än journalistik.

Många säger att han var trevlig. Det var han. Han var mycket trevlig. Han var en ny sorts kapitalist på så sätt att han inte ville tjäna pengar för att ha roligt utan ha roligt när han tjänade pengar.

Kapitalisten i den excentriske aristokratens roll.

Man kan gå med på det mesta, men det saknas en detalj. Jag talar nu bara om medierna. Det hans imperium framställde på sitt epokgörande

Rödvit rädisa slamrade högst

sätt – DN:s ledarsida säger att det var så epokgörande att Sverige liberaliserades – var trams.

I alla Stenbecks kanaler trams från morgon till kväll. Det enda revolutionerande var att det påskyndade nedbrytningen av journalistiken till enklare underhållning.

Journalisten som innehållsleverantör. Det var det nya.

Det finns ett vackert undantag, *Moderne Tider*. Jag tror ingen som var med då tycker annat än att Stenbeck var en uppiggande tidningslord. I övrigt trams. Trams framställt i kejsardömets organisationsstruktur, vilket inte riktigt stämmer med idén om ett liberalt genombrott.

Det närmaste imperiet kom journalistik var *Metro*, som vissa dagar kunde likna en tidning, nästan på pricken, utan att vara annat än industriellt framställt content.

Det var den detalj jag saknade. I övrigt inga invändningar.

Anders Ehnmark
kulturen@expressen.se

"Är det danska eller svenska kronor?" frågade Coma City Slam-vinnaren Franck Langmack när han fick ta emot priset på 5 000 kronor av Kvällspostens kulturchef Stephan Linnér. Till vänster skymtar andrapristagaren Marie Pettersson.

Foto: BERTIL HASKEL

Skåne är fortfarande svenskt. Malmö vann stadskampen mot Köpenhamn i grenen Poetry Slam som avgjordes i Kulturmanegen i Magistratsparken i går kväll.

Men den individuella titeln erövrade dansken Franck Langmack – inte illa på bortaplan med uppträdanden på engelska och danska för en svensk publik. På köpet fick han en glad överraskning. Ingen av de danska deltagarna hade en aning om att det fanns en prissumma på 5 000 kronor, med Kvällsposten som sponsor.

Coma City Slam kallades tillställningen i år (Coma lika med Copenhagen-Malmoe) och något lätt komalikt var det över de inledande turerna med hälsningar, presentationer och föreläsning om Poetry Slams historia.

– Börja tävlingen, gastade någon i den fulltaliga publiken och de tävlande poeterna bakom scenen höll med.

– Vi blev nervösa när vi aldrig fick komma igång, sa Franck Langmack när han pustade ut efter sin seger.

Men när tävlingen väl började väcktes samtliga närvarande ur eventuell koma.

Lars-Emil Woetman övergav både scen och mikrofon och gav sig ut i publiken. Matilda Ruta listade livets alla omöjliga val, kaffe eller arbetslöshet. Franck Langmack beskrev danskt liv och

dansk politik som en rödvit rädisa. Kristian Hallberg hakade på den nationalistiska trenden i sin beskrivning av malmöstadens Gula Höja.

Marie Pettersson beskrev dels fröken Genomsnitt och hennes statistiskt sett dystra framtidsutsikter, dels varför kvinnor är så tråkiga och inte har humor. Avsaknaden av penis är en starkt bidragande orsak.

Efter två inledande omgångar gick Kristian Hallberg, Marie Pettersson och Franck Langmack till final. Där började de om från början utan hjälp av de poäng de samlat ihop tidigare.

– Ge pengarna till Franck, höjtade någon i publiken när tävlingsledningen påminde om de 5 000 kronorna för att skruva upp stämningen ytterligare ett varv.

Och denne någon fick helt rätt, Franck segrade övertygande i den mycket starka finalen.

Men så är han också en driven Poetry Slammare. Visserligen har han inte tävlat i mer än ett år, men han ställer upp så ofta han får tillfälle. Han har vunnit många tävlingar och han vet att mycket handlar om taktik.

– Det är ju speciellt att tävla för en publik som talar ett annat språk. Jag valde att uppträda både på engelska och danska. Nu tog jag engelskan först, för att

vara säker på att bli förstådd och få rätt kontakt med publiken. Och sen försökte jag tala så tydligt som möjligt och så sparade jag den dikt jag själv tycker är bäst till finalen.

Dikten om rädisan och den danska folksjälen kommer för övrigt att publiceras i höstens nummer av den dansk-svenska lyriktidskriften Babel. Missa den inte!

Taktiken är som sagt viktig.

– Hade Marie Pettersson sparat den dikt hon läste i andra omgången till finalen hade hon vunnit, säger Franck Langmack tvärsäkert. Men hon vågade inte. Risken finns ju att man missar finalen om man sparar på det bästa.

Franck Langmack har tävlat i Poetry Slam för svensk publik en gång tidigare och han ser Sverige som ett föregångsland. Här har man hållit på längre och publiken är större.

Om den svenska publiken fick mersmak för dansk Poetry Slam så står poeterna på scenen på Kulkafeen i närheten av Rådhusplatsen en gång i månaden.

När Franck Langmack tog emot checken på 5 000 kronor av Kvällspostens kulturchef Stephan Linnér hade han bara en fråga:

– Är det svenska eller danska kronor?

Bimbi Aminoff
bimbi.aminoff@kvp.se

Franck Langmack. Foto: BERTIL HASKEL